

Ádventi Zenés Áhítatok a Zuglói Evangélikus templomban

Az Evangélikus Hittudományi Egyetem a helyi gyülekezettel közösen 1999 adventjében is megrendezte szokásos Ádventi Zenés Áhítat sorozatát. Az első alkalommal, 1999. dec. 2-án *Jakab Hedvig* orgonaművész játszotta J. S. Bach és J. F. Dandrieu egy-egy művét, valamint részleteket a gdanski Oliva Tabulatúrából. Közreműködött a zuglói gyülekezet énekara *Kapiné Detki Eszter* vezényletével. A második adventi csütörtökön *Kiss Mariann* orgonált Bach műveket, egy összeállítást M. Dupré műveiből, valamint Gárdonyi Zoltán és Gárdonyi Zsolt korálelőjátékaiból. Ekkor a Hittudományi Egyetem énekara énekelt *Csorba István* vezényletével. A sorozatot *Baróti István* estje zárta a *Viva Voce Énekhar* (vez. *Csernyik Réka*) közreműködésével. Ezen az alkalmon J. S. Bach, Liszt F., Kodály Z., L. Vierne és O. Messiaen egy-egy műve szólt meg az orgonán.

Az igehirdetés szolgálatát teológiai tanárok, Fabiny Tamás, Varga Gyöngyi és Korányi András végezték.

*

Hálaadás Budavárban

A Budavári Evangélikus Gyülekezet 1999. november 14-én, vasárnap délelőtt 11 órakor ünnepi istentisztelet keretében adott hálát a külsejében is megújított, megszépített templomáért és gyülekezeti házáért.

A templomba érkező híveket a Bécsi kapu térre is kihangzó fúvós toronyzene fogadta. Az istentisztelet liturgiájában *Balicza Iván*, *Bence Imre* és *Benczéné Szabó Márta*, a gyülekezet lelkészei szolgáltak. Az igét D. Szezik Imre püspök hirdette. Az istentisztelet keretében közreműködött a *Budai Evangélikus Egyházmegye egyesített énekara Bán Ildikó* (Érd), *Csorba István* (Budavár), *Hikisch Zoltán* (Budahegyvidék), *Hollóné Kovács Márta* és *Proksza Gyula* (Óbuda) karnagyok vezényletével. Az ünnepi liturgiában Pitoni, Ducis, Crüger, Bach, Weber és Csorba művei hangzottak el. Soli Deo Gloria!

Csorba István

*

Kántortalálkozó

1999. november 27-én a budai egyházmegye kántorai találkoztak a fóti Kántorképző Intézetben. A családias légkörű összejevetel témája három napirendi pont köré épült; elméleti és jogi kérdések mellett gyakorlati tanácsok is elhangzottak.

A napot *Szeverényi János* esperes áhítása nyitotta meg, majd röviden bemutattak egymásnak az ismerősök és ismeretlenek.

Bence Gábor énektanár, karvezető, a kántorképző igazgatójának előadása *Mit várunk ma kántorainktól?* címmel a kántori tevékenység sokoldalúságát elemezte. Szakmai oldalról a lépcsőzetesség elvét emelte ki: mindig az alpból, a legegyszerűbből való kiindulást. Vonatkozik ez pl. a korálelőjátékok kiválasztására,

hiszen a legtöbbször a kevesebb a több: egy felfoghatatlan, bonyolult orgonamű koncertté változtathatja az istentiszteletet, megbonthatja a liturgia egységét — ügyelni kell a mértékletességre. Egyszerűtől a bonyolultig, majd visszalépni tudni a forráshoz, a liturgia rendező szerepéhez, így lehet színessé és igényessé tenni zenei tevékenységünket.

A különböző kazuális szolgálatok alkalmával —főként temetésekkor— végzett kántori szolgálat nem csak zenei oldalról, hanem az emberi kapcsolatépítés szempontjából is rendkívül jelentős. Fontos a gyülekezet tagjaival való aktív érintkezés, és az, hogy minden réteg, korosztály megismerkedjék a kántor igazi feladatával, munkaterével, munkahelyével.

A kántor másik jelentős területe a kórusszervezés, mely a sok előkészületen kívül rendkívüli felelősséggel is jár. Kottákat szerezni, anyagot tanulni, énekeseket verbuválni vagy éppen érzékeny lelkű zenekarosoknak „udvarolni” — ez mind-mind a kántor feladatai közé tartozik, és sokan vannak, akik ezt nem vállalják. Ezért mondhatjuk, hogy egyházunkban egyre kevesebb az aktív énekkar.

Ehhez a témához kapcsolódott az a beszélgetés —*Egyházzenei törvényünk és a mai valóság*—, melyben Csorba István karnagy a kántor jogállását, teendőit ismertette. Felvetődött annak gondolata, hogy társaságot kellene alapítani, amely az egyházmegye kántorainak érdekeit, jogait, az egyházzene kereteinek biztosítását képviselné. Egy másik javaslatban a Magyar Egyházzenei Társasággal való kapcsolatfelvételtől esett szó: érdemes lenne egy nagyobb, már létező társasággal együttműködve dolgozni. Végleges döntés nem született, de valószínű, hogy erről a közeljövőben mindenképpen megállapodásra kell jutni.

A hosszú beszélgetések és fejtörő problémák továbbgondolása közben a kávészünet alkalmat adott a kottabörszére, ahol az érdeklődők bepillantást nyerhettek az intézet kottaállományába. Egyben biztatást is kaptak a résztvevők, hogy a fóti kántorképző kottatára a jövőben nemcsak az oktatást, de a már működő kántorok repertoárjának bővítését is szolgálja. Ezzel lehetne segíteni azoknak a távolabb lakó kántoroknak, akik másként nem juthatnak kottákhoz, újabb anyagokhoz.

Rövid közös éneklés nyitotta meg —*Bán Ildikó* vezetésével— a délután érdekes témáját. *Finta Gergely* orgonaművész mutatott be könnyen játszható előjátékokat a gyakorló kántoroknak. Többek között M. Praetorius himnuszfeldolgozásaira, D. Buxtehude, G. Böhm, J. N. Hanff műfajok és formák sokaságát felvonultató korálfeldolgozó művészetére, Bach kisebb, pedál nélkül is előadható orgonaműveire hívta fel a figyelmet. A Bach utáni orgonairodalomból a liturgikus kötődés szempontjából J. G. Albrechtsberger és Ch. H. Rinck rövid trióit és prelúdiuumait, G. Merkel, J. Brahms, M. Reger, Sulyok Imre, Gárdonyi Zoltán és Zsolt, valamint M. Dupré korálelőjátékait, továbbá C. Franck és L. Vierne egy-egy gyűjteményét emelte ki. Az előadás keretében kedvcsináló bemutatót is hallhattunk.

Magassy Sándor lelkész záró áhítatában az Útmutató igéjével biztatta a megjelenteket. Összegzésként mindannyian elmondhattuk, hogy egy rendkívül hasznos és igen fontos napot töltöttünk együtt, és e munkát a jövőben is feltétlenül folytatnunk kell.

Ecse di Klára